

СРЕМ

*У загрљају
две блиске реке –
питома планина
и горда равница
спојиле судбине,
искони далеке,
једно им небо,
исти цврнут птица.*

*По Фрушкој гори
воћњаци бујни,
на топлом присојку
зрело грозђе дрема,
у њиви златној
класје набујало –
најлепша слика
равнога Срема.*

*Срем су родна поља,
мирис кукуруза,*

*сребрна свила
што у јесен лети,
Срем су бостани,
диње, лубенице
и јато чворака
у виноград кад слети.*

*Срем су тарабе,
зове самоникле,
ринглови процвали
и коприва свела,
коров уз баште,
ледине широке
и јата гусака
на крају села.*

*Срем су дудови,
калдрма турска,
дечаџи што трче.
по праџини боси,
Срем је и снаша
што са бездана иде
и веџто под обраницом
кукове заноси.*

*Срем су бећарџи,
сватови кићани,
сеоске славе,*

*свечари до зоре,
и коњаници
за време Божића,
што песмом сваку
катију отворе.*

*Срем су манастири
и црквице старе,
вековно огњиште
у ком српство траје.
Срем је колевка
новог живота
што сваком Сремцу
људску радост даје.*

